

Van Kraaienvoer naar Kipfilet

Van Kraaienvoer naar Kipfilet

Patrick van Lieshout

Schrijver: Patrick van Lieshout
Coverontwerp: Patrick van Lieshout
ISBN: 9789464352948
© Patrick van Lieshout

Proloog

Tweeënhalf jaar geleden begon ons avontuur.

We wonen in een rustige straat met vrij uitzicht op een mooi stukje weiland. Elk jaar wordt dit weiland met aangrenzend wat boerengrond, ingezaaid met maïs en veldbloemen voor onze geelzwarte rond zoemende vrienden. Her en der staan wat bomen en deze worden bewoond door een kraaienfamilie met vier gezinsleden. Zes jaar terug, zijn we deze kraaienfamilie gaan bijvoeren met restjes eten van de vorige dag. Inmiddels is dit bonte gezelschap uitgebreid met twee eksters en vier duiven, die met vaste regelmaat uit eten gaan op ons adres.

Tot op die bewuste dag er uit het niets een nieuwkomer zich aandienende die zich ook tegoed ging doen aan het eten van zijn gevleugelde metgezellen. Hier begint het verhaal van....

.....Heinz.

1 Wat vooraf ging

Tien jaar geleden zijn wij als gezin naar een jonge wijk verhuisd. Onze cyperse kat Bobby en zijn gitzwarte zus Madame Coco Feline, beide toen op de leeftijd van tien jaar, zijn meegegaan. De eerste zes weken hebben we broer en zus binnen gehouden om te wennen aan hun nieuwe huis. Na vierenhalve week was voor Bobby de maat vol; tijd om de buurt te verkennen en zichzelf te introduceren bij eventuele soortgenoten.

Destijds was deze wijk nog in aanbouw en voor Bobby was dit een mooie speelplek waar hij zich kon uitleven. Coco pakte het wat voorzichtiger aan en keek de kat uit de boom.

Na nog een paar weken wennen ging zij voor het huis het weiland in waar ook toen al vele bijenfamilies actief bezig waren met hun dagelijkse werkzaamheden.

Eenmaal gewend in deze nieuwe buurt lieten Bobby en Coco zien, dat ondanks hun hoge leeftijd, zij het muizen vangen nog niet waren verleerd. Hiermee begonnen ze ook meteen hun

territorium af te bakenen. Dagelijks werden we getrakteerd op vier of vijf muizen, die ze dan als erkenning voor hun baasje mee naar huis brachten.

Binnen twee maanden was de hele buurt muisvrij...

Niet veel later leerde Bobby één van zijn nieuwe buurtbewoners kennen.

Het was een uit de kluiten gewassen achterbuurman en ook hij was een cypse kater. Deze heer heeft er voor gezorgd dat er vele nachten de nodige krachtmetingen zijn geweest tussen deze twee soortgenoten. Uiteraard hebben onze buurtbewoners mee mogen genieten van dit heugelijke gebeuren.

Tot die bewuste dinsdag, vijf april.

Ik was voor mijn werk naar een cursus buiten de stad. Vanuit het thuisfront kreeg ik een telefoontje. Er was iets mis met Coco....!
Op deze dag hebben we afscheid van haar moeten nemen. “Coco, ons meisje: she loved it all!” Ter afscheid hebben we het nummer “My

Oblivion”¹ voor haar gedraaid. Bobby bleef alleen achter....

De lente was reeds begonnen en Bobby leek zich goed te hervatten ondanks zijn enorme verlies. Al die jaren was Bobby verknocht aan zijn zus Coco. Nu moest hij alleen het fort bewaken. De zomer zette in en Bobby was in de bloei van zijn leven ondanks zijn inmiddels hoge leeftijd van zeventien kattenjaren.

Zoals voorgaande jaren gingen wij als gezin op vakantie en bleef Bobby thuis in zijn eigen vertrouwde omgeving. Er werd voor hem gezorgd door twee van onze zussen.

¹ Oblivion Tindersticks album Waiting for the moon 2003

Tot het najaar inzette. Totaal onverwacht ging de gezondheid van Bobby snel achteruit.

Zaterdagavond, eenentwintig januari om kwart over zes, is Bobby ingeslapen omringd door ons gezin. Voor Bob hebben we het nummer “Distant Sky”² gespeeld. “Bobby, our darling companion.” Binnen een jaar waren broer en zus niet meer. De leegte die hierdoor ontstond is niet te beschrijven.

² Distant sky, Nick Cave & the Bad Seeds , album Skeleton tree 2016

2 De nieuwkomers

Ook dit jaar gingen we op vakantie. We besloten naar Thailand te gaan en onze gedachten te richten op alles behalve het verdriet van ons grote verlies.

We waren inmiddels zeven maanden verder en de stilte en leegte die waren ontstaan door ons verlies van Bobby en Coco werden steeds moeilijker. Hoe zouden we nu verder gaan? Uiteindelijk besloten we om op zoek te gaan naar nieuwe besnorde huisgenoten.

Op Marktplaats zagen we een advertentie, waarin twee broertjes een onderkomen zochten. De één was zwart met witte sokjes, een witte kraag en witte snor. De ander volledig zwart. Het was op zondagmiddag, dat we in de auto stapten om onze toekomstige bewoners op te halen. Kattenreisman mee en op naar Ermelo, waar onze nieuwe vrienden waren geboren. Daar aangekomen zagen we moederpoes met haar jongen rondrentelen.

De jonge katjes kwamen meteen op ons aflopen. Dit was onze kennismaking met Kasper de zwartwitte kat en zijn broertje Wilson de zwarte kat.

Op naar hun nieuwe huis.....

Kasper en Wilson hebben vanaf dag één meteen hun draai gevonden. De twee broers gingen al vrij snel op verkenning achter in onze tuin. Twee witte moerbeien waren het oefenterrein van deze jonge knapen om hun nagels uit te testen en spierkracht op te bouwen. Meerdere malen per dag kon ik deze jongens uit de bomen halen, omdat ze toen nog niet zelfstandig naar beneden konden komen. Heel bijzonder is het feit, dat we zagen, dat Kasper veel manieren en karakteristieke trekken van Bobby liet zien en broer Wilson evenzo gedrag vertoonde gelijk zijn tante Coco.

Gaandeweg breidden ze hun terrein uit.

Het weiland aan de voorkant van ons huis gelegen was een mooi gebied om flink rond te rennen en hun jachtinstinct te ontwikkelen.

We maken een kleine stap en zijn nu één jaar verder. Hier verschijnt aan de voorkant van ons huis onze roodwitte vriend ten tonele.....

3 Weggelopen

Het roodwitte heerschap heeft honger en bietst het eten van het veld, dat we daar hebben weggelegd voor de kraaienfamilie. De familie Kraai krijgt al sinds een jaar of vijf, de winter was toen streng, kattenvoer uit blik. Dit vinden ze heerlijk.

Hierna verdween meneer voor een aantal weken.

Het is een warme dag en Kasper en Wilson liggen een aantal meters uit elkaar voor op straat. Inmiddels hebben zij ook hierop beslag gelegd als twee heersende veldheren.

Iets verderop zien we een derde kat liggen...

Het is de roodwitte kater weer.

Als in een soort van driehoeksformatie liggen ze op straat elkaar te bekijken.

“Nou, dit ziet er goed uit”, zeiden we tegen elkaar. Niets bleek minder waar...

Uiteindelijk kwamen onze katten later op de avond naar huis. Zij meldden zich bij het keukenraam aan de voorkant van ons huis.